

Mossèn Joan Riu, Dracma de Roses

Mossèn Joan Riu BISBAT DE GIRONA.

Mn. Joan era un home de bon humor, li agradava l'alegria, havíem rigut moltes vegades explicant la següent anècdota. En una de les misses que cada any es celebren en el cementiri de Roses el dia dels difunts, vaig notar que Mn. Joan perdia el sentit de l'equilibri i li costava passar els fulls del missal, semblava que, un moment o altre, cauria a terra. Tant és així, que, a l'hora de repartir la comunió, brandava de tal manera que, alarmat, em vaig aixecar i el vaig agafar per darrere, per sota el braç, aguantant-lo fins que va acabar. La gent ens mirava embadalits però ningú va preguntar què passava.

En acabar, el vaig acompanyar a la rectoria i, en el trajecte, em va explicar que havia caigut i rebut un fort cop a cap. Després de deixar-lo a casa, vaig trucar diferents persones que tenien relació amb el manteniment de la parròquia, tots van confirmar que

estaven preocupats però ningú es va oferir per a ocupar-se'n. Vaig trucar un amic comú, en Max Marcó, que, tot i estar fora, ens va trobar un metge que el visitaria la mateixa tarda, així que, havent dinat, altre cop, el vaig embarcar al cotxe i cap a Girona. El viatge se'm va fer llarg, el mossèn era incapaç de mantenir una conversa amb coherència i es va adormir diverses vegades.

Arribats a la consulta, després d'esperar uns minuts, va passar tot sol a la visita i, finalitzada aquesta, el doctor va sortir i, en veu alta, va demanar qui acompanyava el Mn. Riu. En posar-me dret em va preguntar: "Vostè és familiar de Mn. Joan?" "No – li vaig respondre –, ell és el rector de Roses i jo soc l'alcalde!" El petit diàleg va fer que tots els pacients de la sala d'espera fessin el silenci. "Sí, doctor, som com Don Camilo i en Pepone, els de la pel·lícula!" I vam passar al despatx.

Aquell mateix vespre el varen operar per a solucionar un hematoma que se li anava creixent dins del crani de resultes de la caiguda i tot va acabar feliçment.

Mn. Joan ha deixat petja a Roses, sempre el tindrem a la memòria. Com a treballador incansable pel bé de la gent de Roses, se li va concedir la Dracma de Roses, celebrant així el 25è aniversari com a rector de la nostra Vila. A aquest homenatge oficial s'hi va afegir el poble. Creients i no creients varen organitzar un dinar popular que va omplir el pavelló esportiu.

Col·laborar amb ell, a benefici de la ciutadania de Roses, va ser un honor i sempre el recordarem per la seva bonhomia i, també, les seves converses plenes de sornegueria. Era capaç de fotre's del mort i de qui el vetlla.

Exèquies avui, dimarts, a les 4 de la tarda, a l'església de Sant Tomàs de Fluvià.

(*) Exalcalde de Roses.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 07-10-2025, Pàgina 26

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/article/29-necrologiques/2582193-mossen-joan-riu-dracma-de-roses.html>